

Tiešā runa un netiešā runa

Tiešā runa – personas runas vai domu iespējami pilnīgs atkārtojums vārdu pa vārdam.

Tiešās runas teikumus veido divas daļas: **tiešā runa** un **piebilde**; tiešo runu liek pēdiņās (drukātā tekstā pēdiņu vietā var būt domuzīmes).

Pārveidojot tiešo runu netiešajā, nereti jāmaina personas vietniekvārds un darbības vārda forma (darbības vārdu bieži lieto atstāstījuma izteiksmē).

Netiešā runa – personas izteikuma atstāstījums palīgteikuma veidā.

Netiešās runas teikumu veido divas daļas: **piebilde** ir **virsteikums**, bet **tiešā runa** tiek izteikta **palīgteikumā**, to loģiski pārveidojot; palīgteikums vienmēr ir aiz virsteikuma.

Netiešajā runā neiekļauj uzrunu un izsaukmes vārdus.

Piemēri	
Tiešā runa	Netiešā runa
“Dakterīt, sakiet, vai tas ir beigu sākums?” viņa nolaistu skatienu* jautā.	Nolaistu skatienu viņa jautā dakterei, vai tas esot beigu sākums.
“Kas galu galā ir noticis?” ome noprāsīja, stāvot pretī kā mūris*.	Stāvot pretī kā mūris, ome galu galā noprāsīja, kas esot noticis.
Viņš turpināja: “Es domāju, ka varbūt mums vajadzētu pamēģināt vēlreiz.”	Viņš turpināja, ka domājot – varbūt mums vajadzētu pamēģināt vēlreiz.

*nolaistu skatienu – skatīties uz leju, ja ir kauns vai bailes

*stāvot pretī kā mūris – stāv pārliecināti